

Sygn. akt: III U 961/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 września 2015 r. w O.

sprawy z odwołania T. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania T. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 27 października 2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje T. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od 21 listopada 2014r. do 20 listopada 2016r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.10.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił T. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

T. O. wniosła odwołanie od powyższej decyzji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniosł o oddalenie odwołania od decyzji z uwagi na to, Komisja Lekarska ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej w orzeczeniu z dnia 16.10.2014r. ustaliła, iż odwołująca się nie jest niezdolna do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 30.04.2012r. wydaną wskutek wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 28.03.2012r. (sygn. akt III U774/11) - przyznał odwołującej T. O. (ur. (...)) prawo do renty z tytułu częściowej

niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od 08.06.2011r. do 20.11.2014r. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W dniu 09.09.2013r. odwołująca T. O. złożyła w Inspektoracie ZUS w O. wniosek o ustalenie dalszych uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową z uwagi na zły stan zdrowia.

W celu ustalenia uprawnień do renty odwołująca została skierowana na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 24.09.2014r. stwierdził, że T. O. jest częściowo niezdolna do pracy okresowo do 31.07.2015r. oraz, że częściowa niezdolność pozostaje w związku z chorobą zawodową.

Zastępca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, w związku z czym akta rentowe odwołującej zostały skierowane do Komisji Lekarskiej ZUS w W., celem ponownego rozpatrzenia sprawy. Po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, Komisja lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...) w swoim

orzeczeniu z dnia 16.10.2014r. ustaliła, że T. O. nie jest niezdolna do pracy.

Wobec powyższego Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. decyzją z dnia 27.10.2014r. odmówił odwołującej T. O. prawa do renty z tytułu choroby zawodowej, z powodu nie spełnienia warunku określonego w art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Postępowanie sądowe prowadzone w sprawie wykazało, iż odwołująca się jest częściowo niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od 21 listopada 2014r. do 20 listopada 2016r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: akta rentowe T. O. (...), w tym dokumentację orzeczniczo – lekarską oraz opinie biegłych (k. 17-18a.s.).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.6 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w związku z art. 59 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje

renta z tytułu niezdolności do pracy. W zależności od tego czy niezdolność do

pracy ma charakter trwały czy okresowy, przysługuje renta stała lub okresowa.

Przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej - art. 17 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik ZUS. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu. Komisja lekarska rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje w formie orzeczenia oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art. 12 ust. 1-3 te same ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu

i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania T. O. zależała od wykazania przez nią niezdolności do pracy, która miałaby związek z chorobą zawodową.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza z zakresu dermatologii i alergologii. Po przeprowadzeniu wywiadu z odwołującą się, badaniach oraz analizie dokumentacji medycznej biegły dr n. med. A. W. rozpoznał u T. O. kontaktowe zapalenie skóry z podrażnienia o potwierdzonej etiologii zawodowej.

Biegły orzekł, że stwierdzone schorzenia występujące u wnioskodawczyni powodują częściową utratę zdolności do wykonywania pracy zarobkowej w związku z chorobą zawodową. Częściowa niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej w związku z chorobą zawodową istnieje nadal od dnia wstrzymania wypłaty świadczenia rentowego tj. 11.2014 i ma charakter okresowy. Badanie kontrolne należy wykonać za dwa lata tj. 11.2016r.

W uzasadnieniu opinii biegły podniósł, iż u wnioskodawczyni istnieją udokumentowane badaniami klinicznymi, obserwacją w trakcie leczenia ambulatoryjnego i potwierdzone przez biegłego lekarza sądowego w trakcie badania przedmiotowego zmiany skórne o charakterze kontaktowego zapalenia skóry z podrażnienia o potwierdzonej etiologii zawodowej. Pomimo systematycznego i wszechstronnego leczenia w warunkach ambulatoryjnych z wykorzystaniem możliwie dostępnych metod i środków leczenia nie doszło do całkowitej remisji istniejących zmian chorobowych od dnia wstrzymania wypłaty świadczenia rentowego. Badana w dalszym ciągu powinna pozostawać pod ścisłą i systematyczną kontrolą specjalistyczną celem zahamowania progresji procesu chorobowego. Częściowa niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej w związku z chorobą zawodową istnieje nadal od dnia wstrzymania wypłaty świadczenia rentowego tj. listopada 2014 i ma charakter okresowy. Badanie kontrolne należy wykonać za dwa lata tj. do listopada 2016r.

Z powyższą opinią nie zgodziły się obie strony, w szczególności organ rentowy, który nie wniósł zastrzeżeń do opinii (k.30 a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski zawarte w opinii biegłego lekarza sądowego. Wnioski biegły sformułował po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującej się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych. Wydana przez biegłego opinia poparta została logiczną argumentacją. Biegły jednoznacznie wskazał występujące u odwołującej się schorzenia, których stopień i nasilenie powoduje częściowej niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową tj. kontaktowe zapalenie skóry z podrażnienia o potwierdzonej etiologii zawodowej.

Kierując się powyższymi względami na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił odwołanie i dokonał zmiany od decyzji ZUS.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie niezdolności do pracy T. O., jej stopnia i okresu trwania. W toku postępowania sądowego odwołująca się została poddana oględzinom przez biegłego sądowego, który ocenił zmiany skórne prowadzące do kontaktowego zapalenia skóry z podrażnieniami. W ocenie tegoż biegłego powyższe schorzenia powodują częściową niezdolność do pracy i mają związek z chorobą zawodową.